

Blind Guardian

Recenze – The Forgotten Tales (CD)

Jako poctu a dárek svým četným fanouškům koncipovali emisi alba *The Forgotten Tales* němečtí rytíři pompmetalu, Blind Guardian. Namísto zbrusu nové studiovky raději přistoupili k realizaci projektu, jehož kontury nosili v hlavách už nějaký ten pátek. Totiž natočit některé své skladby znovu v akustickém podání a doplnit je některými oblíbenými cover verzemi. Tyto avšak ve výsledném efektu dost bourají soudržnost alba, které je tak spíše fragmentálními útržky chvilkového rozmaru. Až groteskně totiž působí lyrické adaptace kompozic Bright Eyes, Mordred's Song či The Bard's Song vedle křečovitých pokusů o Pat Ballarda (muzikálově bizarní Mr. Sandman), Freda Fasserta (rock'n'roll Barbara Ann/Long Tall Sally, jehož druhou část nahráli kdysi i Beatles) a Chucka Berryho (Surfin' USA).

V příšerné dikci a hrůzostrašné anglické výslovnosti Hansiho Kürsche nejsou totiž ničím jiným, než poněkud trapnými pokusy, balancujícími na hraně nechtěné parodie. Výše zmíněné akustické podání věcí vlastních je naopak v pořádku a zapadá do obrazu, který svou tvorbou čtveřice maluje už léta. Hýřivě barevného a kompozičně propracovaného. A rovněž tři zbylé cover verze plní funkci daleko uvážlivěji. Queenovská Spread Your Wings i The Wizard (Uriah Heep) sedí kapele nepoměrně více a Oldfieldovo To France mě doslova nadchlo.

Nicméně Blind Guardian upekli dort až příliš pikantní chuti a ve snaze blýštivě předvést své kulinářské umění zapomněli na střídmost a hranice vlastních možností.

Redaktor: Jan Petričko (z časopisu Big Beng 1996, 3 body z 5 možných)